

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4805/05
31.01.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv osporenog rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprava carina, Komisija za žalbe Uprave carina 01/11 br. U/II-488 od 20.5.2005. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 31.1.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprava carina, Komisija za žalbe Uprave carina 01/11 br. U/II-488 od 20.5.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Carinarnice Novi Sad br. U/I-272/05 od 24.2.2005. godine, kojim su izmenjeni podaci u rubrikama 33 i 47 u JCI-J1 br. 500022 od 15.11.2004. godine, CI za poslove slobodne carinske zone Novi Sad, a tužilac obavezan da plati iznos od 66.301,36 dinara na ime manje obračunate i plaćene carine, po predmetnom carinskom dokumentu.

Tužilac u tužbi osporava rešenje tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene zakona. Navodi da je predmetno vozilo – traktor marke "___", model __, privremeno uvezao na osnovu zaključenog ugovora o zakupu – lizingu, te da je sve te činjenice prijavio a Carinarnica prihvatila, deklaracijom za privremeni uvoz. Pošto je nesporno da se radi o uvozu novog vozila smatra da Carinarnica nije mogla prilikom obračuna da vozilo pretarifira "kao upotrebljavano" te da iznos carine obračuna primenom stope od 20%, koja važi za korišćeno vozilo. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ izjašnjavaajući se na navode tužbe, u svom odgovoru na tužbu ostao je kod razloga osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima («Službeni list SRJ» broj 46/96), ocenom navoda u tužbi, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Osnovano se, po oceni Vrhovnog suda Srbije, tužbom ukazuje da je u sprovedenom carinskom postupku nepravilno primenjen Carinski zakon, odnosno odredbe koje se odnose na privremeni uvoz robe.

Naime, u postupku naknadne kontrole Komisije Carinarnice tuženi je našao da je pravilno utvrđeno da je za obračun dažbina po članu 167. Carinskog zakona pogrešno naveden tarifni stav i da je privremeno uvezenu robu, posle godinu dana upotrebe, trebalo svrstati u tarifni stav 8701.90 50 00 Carinske tarife, kao «upotrebljavani traktor» sa stopom carine od 20%, s obzirom da je odredbom člana 20. stav 1. tačka 5. Carinskog zakona propisano da se iznos carine i drugih uvoznih dažbina za robu za koju je nastala obaveza plaćanja carine utvrđuje prema stanju robe i po propisima koji važe na dan podnošenja deklaracije za carinjenje, odnosno na dan donošenja rešenja o obračunu i naplati. Takođe je ocenio da je pravilno utvrđeno da se carina i druge uvozne dažbine, u smislu odredbe člana 167. istog Zakona plaćaju godišnje, na iznos od 20% od vrednosti koja predstavlja carinsku osnovicu.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda Srbije, u sprovedenom carinskom postupku nije pravilno utvrđena vrednost koja predstavlja carinsku osnovicu, s obzirom da je utvrđeno kao da se radi o novoj, a ne o upotrebljavanoj robi.

Odredbom člana 173. stav 2. Carinskog zakona propisano je da se carinska osnovica utvrđuje na osnovu člana 42. stav 1. istog Zakona, ako je carina naplaćena u smislu člana 167. tog Zakona. Međutim, ovu odredbu je moguće primeniti samo u slučaju kada se radi o robi koja se privremeno uvozi i koristi pod zakup, a za koju ugovorom o zakupu nije predviđena mogućnost kupovine.

Kako je ugovorom o zakupu – lizingu broj 08-2003 od 20.11.2003. godine, zaključenim između zakupodavca i tužioca, kao zakupca, data «pravna mogućnost zakupodavcu da predmet zakupa preda na korišćenje, sa mogućnošću prodaje», carinsku osnovicu upotrebljavane robe trebalo je utvrditi primenom odredbe člana 42. stav 2. Carinskog zakona, na osnovu cene nove robe umanjene za procenat istrošenosti, što je u skladu i sa odredbom člana 20. stav 1. tačka 5. Carinskog zakona, na koju se tuženi organ poziva u obrazloženju rešenja, a

prema kojoj se obaveza plaćanja carine utvrđuje prema stanju robe na dan podnošenja deklaracije. U ovom slučaju to je 15.11.2004. godine, kada je podneta deklaracija za obračun carine i drugih uvoznih dažbina za period korišćenja traktora od 12.11.2003. do 12.11.2004. godine.

Sa svega izloženog, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu odredbe člana 41. stav 2. u vezi sa članom 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u ponovnom postupku tuženi organ je vezan pravnim shvatanjem i primedbama suda iznetim u ovoj presudi u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 31.1.2007. godine, U. 4805/05

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK